

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Ročník XXIX.

Červen 2023

Draží čtenáři!

Doba pokročila a pestrá barevnost jara se bude pomalu přebarvovat do lahodné červené, kdy budeme moci podlehnout chuti a vůni třešní či jahod a dalších „malinových“ dobrot. Kdy vlčí máky krvácejí v obilí, jak praví básník...

Květen byl celkem studený. Snad bude v stodole ráj. Exploze rozvíjející se zeleně a kvetoucích luk, vůně šefíku nebo čerstvě posečené trávy, člověka vybízí aby se zastavil, ale množství krásných událostí a setkávání se střídá jak proměnlivé počasí. Víím a rozumím, že se člověk nemůže z toho nepřeborného množství společných činností a setkání účastnit všeho a musí volit, aby se ve víru událostí neztratil.

Při naší provinční volební kapitule jsme hodnotili naši činnost a člověku se z toho až zamotala hlava, kolik aktivit jako bratří v součtu děláme. Otázkou zůstává, zda jsme způsobilí všechnu tu krásnou činorodost utáhnout. Tutéž otázku bychom si mohli položit i jako farnost. Z výčtu velkého množství akcí zdůraznit a upřednostnit především ty, kde jsme opravdu schopni se společně sejít. Kázání dnes již dokáže sestavit umělá inteligence, a překvapivě

fundovaně, ale osobní setkání ve společenství je skutečným a vzájemným přínosem.

Měli jsme krásnou, myslím, že opravdu podařenou ekumenickou bohoslužbu v Hájku. Byl jsem rád, že hrstička farníků posílila poloprázdná místa. Ne, není to výčitka. Uvědomil jsem si, že je třeba i takových aktivit, kdy by se počet účastníků dal málem spočítat na prstech jedné ruky. Bůh působí za hranice našich představ. A i když vynaložené úsilí nemá v některých případech v lidských očích očekávanou odezvu a efekt – buď člověk uvaří hodně, nebo málo, i když si občas řekne, zda to má cenu, tak přesto věřím, že rozhodně ano! Ale stejně bychom měli přemýšlet, jestli něco nepozměnit.

Nové vedení provincie bude mít zasedání v polovičce června, a právě tam bude muset rozhodnout o personálních změnách v našich komunitách. Kapitula jim v tomto týdnu uložila poměrně dosti úkolů. Prosím o modlitbu a trpělivost. Odevzdejme Bohu případné změny.

V sobotu 10. června 2023 budeme slavit 400 let od založení lorety v Hájku. Přijměte na toto poutní místo srdečné pozvání, i když budou dopravní komplikace, protože kolem Hájku povede Tour de France a silnice kolem kláštera bude mezi 12.–15. hodinou uzavřená. Čeká nás tam fajn program. Budu se těšit na SPOLEČNÉ setkání. Poslední sobotu 24. června bude v Hájku žehnání dopravním prostředkům na tzv. Motorkářské pouti. Takto vyzbrojeni pak vzhůru do prázdninových dní!

Ať vám rozkvetne mnoho růží... Správně vidíme jen srdcem...

Váš Filip

ČERVEN VE FARNOSTI

Aktuality sledujte, prosím, na nástěnce, v ohláškách, na webu a Fb.

Výstava fotografií

Už jen do 4. června si můžete v ambitu kláštera Panny Marie Sněžné prohlédnout benefiční výstavu fotografií našich bratrů Bernarda Mléčky a Pavla Vnenka s názvem Boží doteky, jejíž výtěžek bude věnován na podporu kláštera v Hájku. Na vernisáži, na níž se sešlo okolo šedesáti lidí, zahráli a zazpívali bratři Bernard a Bonaventura a slovem ji kromě autorů doprovodil i náš staronový provinciál bratr Jakub a pan místostarosta Prahy 1 David Bodeček. Vystavené fotografie, tištěné na kapě, můžete získat za finanční

příspěvek, který bude věnován na účet kláštera v Hájků. Už během vernisáže bylo zamluveno 20 obrázků a vybírat můžete i vy – každý z nich necháme přidělat podle zájmu. Na výstavě si také za dobrovolný příspěvek můžete vybrat z krásných pohlednic, vytvořených podle vystavených fotografií. Výstava je otevřena ve všední dny od 12 do 18 hod., o víkendech od 10 do 18 hod. Během Noci kostelů budeme mít otevřeno až do 23.00! Informace vám poskytneme také na telefonním čísle 723 955 524.

První svaté přijímání 4. června

Pozor na spojené ranní mše svaté – bude pouze jedna v **9.30 hodin** (streamováno).

Setkání Sekulárního františkánského řádu

se bude konat v **neděli 4. června**. Ve 14.00 hodin možnost společné modlitby růžence. Mše svatá začíná ve 14.30 hodin v kapli sv. Michala. Hostem po mši bude trvalý jáhen Elva Frouz. Na tomto setkání též oficiálně představíme dvě naše sestry, které zahájí kandidaturu na členství v našem společenství.

Oslava založení hájecké kaple Panny Marie Loretánské s doprovodným programem, alias „Hájecká nota“

V sobotu 10. června oslavíme v Hájků 400 let od vzniku naší hájecké lorety. Oslava začne komentovanou prohlídkou v 9.30 a pokračovat bude až do večerních hodin. Mši svatou v 11.00 bude celebrovat Mons. Zdeněk Wasserbauer, biskup. Informace a program najdete na plakátku a informovat budeme také na naší facebookové stránce. Všechny srdečně zveme a těšíme se na setkání s vámi!

Podporujeme také benefiční koncert skvělého Hradišťanu, jehož výtěžek dostanou sestry karmelitky na pomoc při stavbě jejich kláštera v Drastech. Koná se v **úterý 6. června!**

Motorkářská pouť v Hájku

Srdečně zveme na „Motorkářskou pouť“ do Hájku, kterou bude celebrovat náš P. Eliáš Tomáš Paseka!

4. MOTOKÁŘSKÁ POUŤ
SE
**ŽEHNÁNÍM
DOPRAVNÍCH
PROSTŘEDKŮ
PŘED
PRÁZDNINAMI**

24.6.2023
V HÁJKU U PRAHY

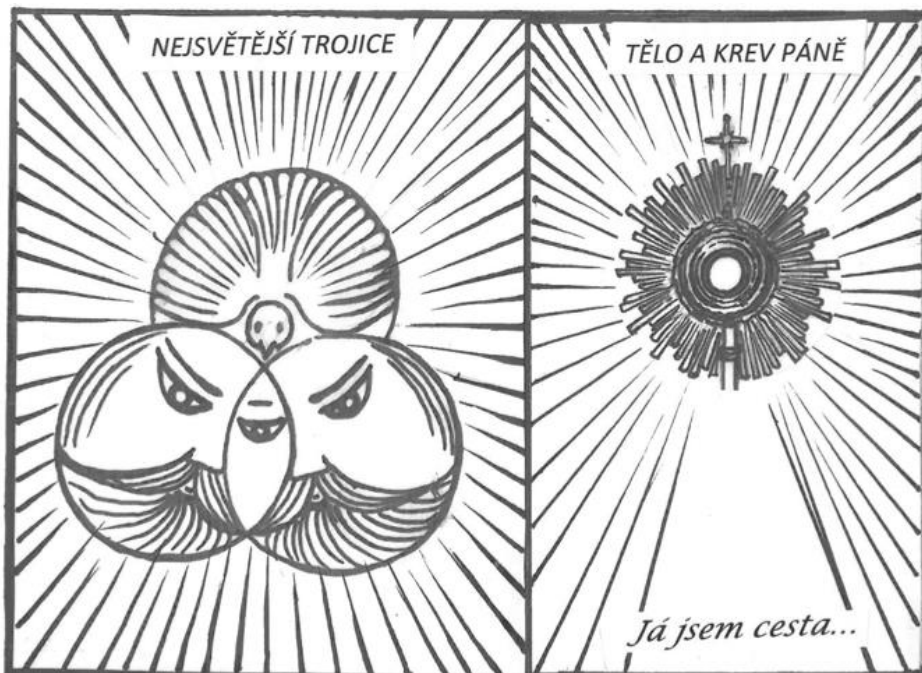
11:00 MŠE SVATÁ
12:00 ŽEHNÁNÍ
DOPRAVNÍCH PROSTŘEDKŮ
14:00 KONCERT
FLÉTNOVÉHO SOUBORU
MAGISTRI

POHOŠTĚNÍ, PROHLÍDKA
AREÁU KLÁŠTERA,
VOLNÁ ZÁBAVA

Více o dalších akcích v Hájku se dozvíte i na <https://pratelehajek.cz/>

4. června

8. června

Ilustrace: Eva Řádková

OHLÉDNUTÍ

Kapitula bratří františkánů

V květnu se v Praze sešli bratři z celé provincie, aby po šesti letech na provinční kapitule zvolili (případně obnovili) nové definitorium. Provinciálem zůstává i nadále P. Jakub Sadílek, vikářem P. Jeroným Jurka, dalšími členy definitoria jsou (podle abecedy) P. Bernard Mléčka, P. Bonaventura Čapek, P. Eliáš Paseka, P. Šebestián Smrčina. Všem srdečně gratulujeme!

Ekumenická bohoslužba v Hájku 15. 5. 2023

Promluva faráře ČCE Zdeňka Šorma

„Správně vidíme jen srdcem.

Co je důležité, je očím neviditelné...“

Milí přátelé, bratři a sestry,
když mě Filip požádal o kázání na dnešních bohoslužbách a poslal pozvánku s obrázkem růže a se známým citátem z Malého prince, vybavil se mi hned příběh o setkání vzkříšeného Ježíše s učedníky na cestě do Emauz. Když se ho pokouším přiblížit dětem, používám totiž často právě obrázky z Malého prince. Tedy hlavně ten první, který prý Antoine de Saint-Exupéry nakreslil v šesti letech. Mám ho tu s sebou. Ukážu vám ho.

„Nahání vám ten obrázek strach? Bojíte se?“

Vy to už znáte, a tak vás ta otázka nepřekvapí. Ale dospělí, kterým obrázek Exupéry tehdy ukazoval, se divili, proč by jim ten klobouk měl nahánět strach. Jenomže on to, jak víte, není klobouk. Aby to dospělým došlo, musel ho nakreslit znovu – Hroznýš, veliký had, sežral slona a teď ho tráví...

Krásně to ilustruje, jak to, co vidíme, zásadně zaleží na tom, co máme v sobě. Díváme se na jednu a tu samou věc a každý vidíme něco jiného. A mnohem víc než o to, co máme před očima, jde o to, co máme v sobě. V tom má jistě pan Exupéry pravdu, když upozorňuje, jak mohou být naše oči slepé, a že rozhodující je ten pohled srdce.

Lukášovo vyprávění o cestě do Emauz, myslím, že ukazuje ještě dál a připomíná, že to s oním citátem pana Exupéryho není tak jednoduché. Člověk se může dívat srdcem, a přesto, nebo právě proto, může být úplně slepý. To je myslím právě případ těch dvou učedníků, který není v evangeliích ojedinělý. Něco podobného se objevuje při všech setkáních se Vzkříšeným.

Případ by mohl mít nadpis „Míjení“, či ještě lépe „Past jistoty“. Učedníci jsou si naprosto jistí tím, co se stalo. Viděli to přece na vlastní oči. A vůbec nejde o nějaký povrchní nebo nezáčastněný pohled. Opravdu se jich to hluboce dotklo. Mluví o své naději i důvěře. Právě proto jsou pohroužení ve svém smutku. Je to pro ně tak bytostná věc, že nechápou, že by to někdo mohl nevědět. Proto mají Ježíše za neinformovaného hlupáka, kterému je třeba po lopatě všechno vysvětlit.

Kvůli své samozřejmé jistotě jako by měli vlčí mlhu.

Tak to ale bývá. Můžeme mít naději, záchranu a zdroj radosti přímo před očima, a přesto k nim zůstat úplně slepí. A to právě proto, že jsme si tak jistí, že máme naprosto jasno – jasno v tom, jak se má naděje naplnit, co by se mělo stát a co je vítězství a co je prohra. Ta slepota není jen v rozdílu mezi očima a srdcem, ta se týká právě našeho pohledu srdce, toho, jak automaticky ve svém nitru věcem rozumíme. Máme svoji představu o naději. A pak se nám zdá, že nám život jenom hází klacky pod nohy a posílá do cesty samé hlupáky.

Otevřít výhled k tomu důležitému, ke skutečné naději, se nám pak asi může podařit jen tak, jako v tom příběhu, totiž otázkou: „Což neměl Mesiáš to vše vytrpět a tak vejít do své slávy?“

My máme obvykle za to, že pro naději potřebujeme hlavně potvrdit jistotu. Ale možná, že je pro ni důležitější ten otazník, který nám naše samozřejmé jistoty zpochybní a uvolní prostor k tomu, abychom se dokázali na věci a události podívat ještě jinak. Bez otevřenosti pro to, co není z nás, se s nadějí jenom mýjíme.

Teprve potom asi může přijít ten druhý krok, kdy Ježíš učedníkům vykládá slova Mojžíše a proroků, aby jim ukázal, že láska a věrnost vítězí právě tehdy, když před bolestí a smrtí neuhnou, když právě to, co je naplňuje zármutkem, může být vítězstvím. Oni Písmo nepochybně znali, ale rozuměli mu nejspíš po svém. Až když člověk ztratí svoji jistotu, může asi opravdu slyšet, co je v bibli skutečně napsáno, může přijít na to, že bible dává věcem jiný význam, než samozřejmě předpokládal.

Proto je tak důležitá ta prosba „Zůstaň s námi, Pane“, která má přirozeně i svůj rub, totiž zůstat s Ním. A to je smysl našich bohoslužeb. Scházíme se a hledáme ve všech částech Písma, ne abychom se utvrdili v tom, co známe, ale abychom zaslechli ten hlas odjinud, abychom nezůstali uzavřeni jenom sami v sobě, abychom se setkali s tím nevšedním pohledem, který překvapivě odhaluje naději v tom, co máme před očima ač sami od sebe v tom vidíme jen důvod k pláči.

A k tomu bych chtěl doplnit jednu poznámku. Nedávno jsme u nás na Vinohradech slavili ekumenický křest. Petr Beneš, farář od Nejsvětějšího srdce Páně při něm kázal na stejný text, kterému teď nasloucháme. A jestli jsem mu dobře rozuměl, tak ho ten rozhovor učedníku s Ježíšem, který pro ně byl vlastně neznámým poutníkem, inspiroval k důrazu na to, jak je důležité, aby vztah mezi křtěncem a společenstvím víry nebyl jednostranný. Není a nemá tomu být jen tak, že společenství vede, vyučuje a formuje zájemce o křest k víře. Ono má také vnímat jeho osobitý přínos, který to společenství bude přetvářet, měnit, posunovat a obohacovat. Má se jím nechat oslovit.

Když totiž mluvíme o oslovení Kristem, nemusíme myslet jen na modlitbu nebo nějaké zvláštní mystické a niterné zážitky a zkušenosti. K němu asi prostě patří otevřenost k rozhovoru s těmi, kdo přicházejí odjinud. Věřím, že když apoštol píše: „S láskou přijímejte ty, kdo přicházejí odjinud. Tak někteří, aniž to tušili, měli za hosty anděly“, tak se to netýká jenom andělů. Ježíš sám se přece v evangeliu identifikuje s těmi nejmenšími, nebo i s těmi, kdo sedí ve vězení. A přichází nepoznán. Aby to ale byl skutečně rozhovor, je asi třeba – jako v tom Emauzském příběhu – připustit si, že natvrdlí a neinformovaní nemusí být jenom ti druzí, že ti nechápaví můžeme být někdy i my.

Lukáš nám potvrzuje, že to vůbec není marné. I kdybychom byli ti největší zabeďněnci, díky Bohu nám může svitnout a i slepé a vyhaslé srdce může znovu zahořet a prohlédnout. Vzkříšení je přece právě o tom, že se děje, co jsme sami nečekali a na co jsme už rezignovali. Kristus navštěvuje inkognito i ty, kdo si nedovedou představit víc, než udržování světlé vzpomínky nebo život ve starých kolejích. Díky němu vstává víra z mrtvých, díky němu můžeme vidět, že ten, kdo z lásky k druhým vydal sám sebe, žije, a společenství se zase dává dohromady. Amen.

Zdeněk Šorm, farář ČCE

* * *

Ekumenická bohoslužba v Hájku se pomalu stává tradicí. Tentokrát se nesla v duchu Saint-Exupéryho Malého prince, správného vidění srdcem a péče o růži. Přítomní se zúčastnili hezké aktivity: Zpočátku leželo na stolku před oltářem srdce zatížené kameny. Naším úkolem bylo kameny odstranit a jako symbol všeho, čím může být zatíženo naše srdce, je svěřit Pánu Ježíši. Pak přišel další krok. Srdce (vytvořené ze zelené aranžovací hmoty) se poněkud

pozvedlo a my jsme ho společně vyzdobili růžemi a zelenými snítkami. Výsledek společného díla byl moc hezký.

Lucie Vorlová

Evangelizační den

Milí přátelé,

chceme se s Vámi podělit o radost z Evangelizačního dne, který se konal v sobotu 20. května u Panny Marie Sněžné.

Celý den bylo krásné počasí, na Jungmannově náměstí zněla hudba chval, stánky s informacemi a kávou občerstvovaly kolemjdoucí.

Centrem celé akce byl náš kostel. Zde byla celé odpoledne i večer vystavena Nejsvětější svátost oltářní. Příchozí zde měli možnost ztišení, modlitby, svátosti smíření, duchovního rozhovoru, přímluvné modlitby nebo předložení písemné prosby před oltář. Dělo se to přesně podle motta akce „Zastav se na chvíli zakusit, že jsi vzácný.“

Na akci jsme zvali i kolemjdoucí, kteří běžně do kostela nechodí. Před Pánem se tak tento den sešlo velké množství lidí, kteří byli v kostele poprvé v životě. Děkujeme Bohu, že si je přitáhl.

Děkujeme otci Filipovi, který akci zaštitil, i ostatním bratrům, kteří se k nám přidali. Děkujeme také všem ostatním, kteří s námi na akci spolupracovali. Kéž vás Pán odmění za všechnu vaši námahu.

Nás už odměnil velkou radostí z toho, co v sobotu vykonal.

Za společenství Cestou k životu

Hana Bartková

Hájecká pouť „Navštívení Panny Marie“

V sobotu 27. května se v Hájku konala pouť „Navštívení Panny Marie“, kterou celebrouval arcidiákon P. Prokop Petr Siostrzonek, OSB. Na pouti se sešlo okolo 150 poutníků. Nafukovací stan, který přechodně využíváme kvůli opravám fasády, vydržel a počasí nemohlo být krásnější...

BL. ODORIK Z PORDENONE U PMS (5.)

Z Trapezuntu Velkou Arménií

Posledně jsme Odorika opustili v Trapezuntu na pobřeží Černého moře, dnes součásti Turecka. Ještě na doplnění dodejme, že prosperita tehdejšího Trapezuntského císařství byla založena na tranzitním obchodu a těžbě stříbra. V obchodu hráli vedoucí úlohu Janované, kteří roku 1306 v Trapezuntu získali tzv. hrad Leoncastro (ve skutečnosti nefungoval nikdy jako hrad), který poté tvořil součást janovského opevnění Trapezuntu. Dějiny citadely, která na tomto místě dosud stojí, sahají údajně až do doby kolem roku 2000 před n. l. Obchodní cesta z Trapezuntu do Tabrízu, kam poté Odorik pokračoval, byla v té době ve skutečnosti janovskou obchodní cestou.

Citadela v dn. Trabzonu

Některé rukopisy Odorikova cestopisu uvádějí, že nad trapezuntskou městskou branou je uloženo tělo sv. Athanasia, autora známého vyznání víry. Athanasiovo vyznání víry „Kdokoli chce být spasen“ (*Quicumque vult salvus esse*) je jedním ze základních autorizovaných vyznání víry v katolické církvi (*Symbolum Athanasii*). Tradičně je připisováno sv. Athanasiovi z Alexandrie

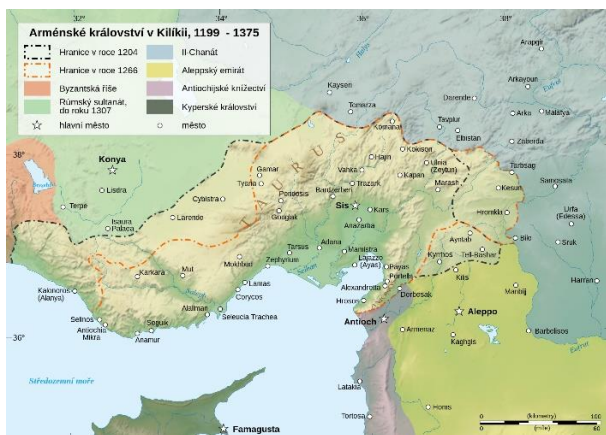
(asi 295–373), jednomu z církevních otců. Ve východních církvích zůstalo toto vyznání neznámé až do 12. století, a proto je Athanasiovo autorství velmi nepravděpodobné. Odorik kromě toho zřejmě omylem ztotožnil dva svěťce. Světec zmíněný v rukopise je s největší pravděpodobností trapezuntský rodák sv. Athanasios Athoský (kolem 925 – asi 1000), zakladatel kláštera Velká lavra na hoře Athos. O uložení jeho těla nad městskou branou však není nic známo.

Dále Odorik a jeho společník (či společníci) pokračovali po karavanní cestě územím Velké Arménie přes Erzerum (dnešní Erzurum ve východním Turecku) do Persie, tehdejšího mongolského Ílchanátu. Na vysvětlení:

Rozdělení arménského území na Velkou a Malou Arménii má původ v antice, avšak ve středověku tyto termíny získaly poněkud jiný geografický obsah. Velká či Větší Arménie (latinsky *Armenia Maior*) bylo historicko-geografické označení centrální oblasti Arménie (mezi Malým Kavkazem,

východním Taurem a horním Eufратem) a starověkých, respektive raně středověkých státních útvarů vzniklých na jejím území. Po roce 387, kdy byla Velká Arménie rozdělena mezi Sásánovskou říši a Byzanc, už nikdy nedokázala obnovit svou státnost. Ve 13. až 14. století, tedy v Odorikově době, se jako Velká Arménie nazývalo území dnešní Arménie a severovýchodní oblasti Malé Asie na sever od horního toku Eufратu a jezera Van a na východ od řeky Yeşilirmak. Velká Arménie byla ve třicátých letech 13. století dobyta Mongoly a stala se součástí říše chána Hülegüho, zakladatele Ílchanátu na území Íránu, Iráku, Malé Asie a na jižním Kavkaze. Jako Malá (Menší) Arménie (latinsky *Armenia Minor*) se v Odorikově době označovalo Arménské království v Kilikii na jihovýchodě dnešního Turecka. Tento stát založili arméňští uprchlíci před invází Seldžuků do Arménie.

Procházeli přitom i pod Araratem, na který Odorik chtěl i vystoupit, ale místní obyvatelé ho od toho odradili: „Na tomto území je ona hora, na níž spočinula archa Noemova. Byl bych na ni rád vystoupil, kdyby chtěli ti, co mne provázeli, na mě posečkat. A když jsem přece [tam] chtěl jít,

říkali místní obyvatelé, že se ještě nikomu nepodařilo [na ni] vystoupit. Neboť, jak říkali, by se to nelíbilo bohu nejvyššímu.“

Pohled na Ararat (dnes na území Turecka) z Arménie

Dr. Vladimír Liščák

(pokračování příště)

K ZAMYŠLENÍ

Mladá Církev pod působením Ducha svatého

V předvečer Slavnosti Seslání Ducha svatého jsme i my u PMS, stejně jako v dalších farnostech, prožili Svatodušní vigílii. Snad vám následující slova tento hluboký duchovní zážitek připomenou.

Apoštolé, povzbuzeni a posílení velikonočními a povelikonočními událostmi a zážitky, rychle dorůstali do svého apoštolského úřadu. Spadly okovy jejich přepjatých mesiánských nadějí a jejich falešná měřítka, padla i jejich sebedůvěra a přeceňování. V celé šíři a jasu jejich změněného chápání dějin spásy se jim ukazoval nový pohled na jejich společenství s Ježíšem z Nazareta, na jeho slova, působení a smrt. Nyní plně působil hluboký, nezničitelný vliv slov a činů Páně, probuzený vanutím letnicového Ducha, mohl se rozvíjet a přinášet plody. Tak se stal příchod zaslíbeného Parakléta (Paraklétos, z řečtiny, v křesťanském kontextu označuje Ducha svatého) o letnicích zrozením Církve. Od té chvíle měli apoštolé před očima svou svatou, vážnou povinnost zvěstovat světu evangelium a zprostředkovat mu spásu. Od té doby je také povzbuzovalo a sílilo vědomí trvalé přítomnosti oslaveného Pána (Mt 28,19) a pomoc Ducha svatého, kterého jim Pán poslal (Sk 2,1–13; 2,32; Jan 20,20n). Nyní se naplnila zaslíbení Mistra: „Přimluvce, Duch svatý ... vás naučí všemu a připomene vám všechno ostatní, co jsem vám řekl já“ (Jan 15, 26). Inspirující Duch zajistil Ježíšův odkaz, trvání a kontinuitu jeho zvěstování. Otevřel apoštolům dosud nepochopený smysl slov Páně (srv. Jan 2,22; 12,16; 13,7). Nyní poznali, že jeho slova jsou „Duch a život“ (Jan 6,63). Zvláště pak pochopili – osvíceni Duchem – spasitelný význam utrpení a smrti Páně. K zjevení skrze slovo a čin Páně přistoupil interpretující, aktualizující a aplikující výklad Ducha svatého. S Ježíšovým hlásáním se spojilo hlásání o Ježíšovi a o jeho díle spásy.

(...) Ježíš není mrtvý. Žije a působí ve slově a ve svátosti církve a je trvalou současností po všechna pokolení. Žije dále v lásce miliónů, kteří se k němu hlásí. „On je kámen, který stavitelé odhodili, ale z kterého se stal kámen úhelný. V nikom jiném není spásy“ (Sk 4,11n).

Zdroj: Dle něm. originálu Die Sendung Christi, nakladatelství Max Hueber v Mnichově r. 1968 k vydání připravil Damián Němec O.P., doplnili Odilo Štampach O.P. a Damián Němec O.P. Vydalo nakladatelství Velehrad spol. s r.o. 1993. Výběh a krácení redakce, str. 131, 132.

HÁJECKÁ NOTA

10. 6. 2023

Loreta v Hájků slavi významné narozeniny. Oslavme společně
400 let od založení kaple Panny Marie Loretánské

09.30 KOMENTOVANÁ PROHLÍDKA KLÁŠTERA
11.00 MŠE SVATÁ KU PŘÍLEŽITOSTI 400 LET
OD ZALOŽENÍ LORETÁNSKÉ KAPLE
ZA ÚČASTI BISKUPA ZDENKA WASSERBAUERA

PROGRAM HUDEBNÍHO FESTIVALU

14.00 POPELKA NAZARETSKÁ
PÁSMO VERŠŮ A HUDBY
text: Václav Renč
hudba: Vít Petruš
recitace: Rudolf Kvíz
účinkuje: Ztracená kapela a její přátelé

15.00 HOSTIVICKÝ PĚVECKÝ SBOR
16.30 KOMENTOVANÁ PROHLÍDKA KLÁŠTERA

Pravidelné bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 8.00, 18.00 (po mši sv. večerní nešpory)
neděle: 9.00, 10.15 (pro rodiny s dětmi), 11.30, 18.00
denně: 17.30 modlitba růžence
čtvrtek: 19.00–20.00 tichá adorace v kapli sv. Michala
Pobožnost u hrobu 14 mučedníků bude ve čtvrtek 15. 6. v 19.00 hodin.

* * *

SBÍRKA MAŇÁSKŮ pro děti v SÝRII, TURECKU i ČESKÉ REPUBLICĚ

Podpořte s námi péči o více než 50 tisíc dětí v oblastech postižených zemětřesením a další stovky českých dětí bojujících s traumaty a psychickými problémy.

K terapii upřednostňujeme pohyblivé maňásky na prsty. Nejlépe zvířátka hebká na dotek a pěkná na pohled.

Maňásky můžete přivést na sběrné místo **Hangáry Goretti, K Šancím 50, Praha - Řepy, vždy po telefonické domluvě.**

Sbírka se koná do 30. 6. 2023

Kontaktní osoba:
sestra Kristýna
tel.: 602 255 431

Vyhlašujeme také finanční výzvu pro podporu psychotraumatologie a vzdělávání humanitárních pracovníků pro krizové situace.

Č. ú. 1934206349/0800
Do předmětu uveďte heslo "maňásci".
Více informací na www.nadacesesterboromejek.cz

QR Plánka

CIPE Český institut pro psychotraumatologii a EMDR

Partner projektu

divadlo
Společně o Hraněch

* * *

Fara: Jungmannovo náměstí 18, Praha 1, pms@efara.cz, tel.: 222 246 243

Farář: P. Filip Jan Rathouský OFM

Farní vikář: P. Bonaventura Ondřej Čapek OFM

Hodiny pro veřejnost: Po, Út, St (pouze po předchozí domluvě s farářem);
Čt 14–16.00; Pá 9–11.30.

Aktuální informace najdete na internetu: www.pms.ofm.cz

Za aktuální reportáže a přípravu snímků redakce děkuje Zuzaně Rebcové a za snímky samotné všem jejich autorům.

Redakce Sněženky: A. a Z. Bohdaneckých, Ž. Ludvíková, tel: 604 238 059, bohdik@gmail.com

Uzávěrka příštího čísla je 20. 6. 2023. Tisk: Rychlotisk, Jungmannova 3, Praha 1

Náklady na vytištění jednoho čísla farního zpravodaje jsou 12 Kč. Neprodejné.

Dobrovolné příspěvky vzhazuje do pokladničky v kostele.